

Υπεύθυνη: Μαρία Φιλιποπούλου

Κοινωνικό Πολύκεντρο, Διοσκούρων 4 & Πολυγνώτου 2103310080-1 www.kpolykentro.gr

Μείωση της δημόσιας χρηματοδότησης και αύξηση της ιδιωτικοποίησης στην ευρωπαϊκή εκπαίδευση

Έκθεση της ETUCE

Στην τελευταία της έκθεση η ETUCE (η Ευρωπαϊκή Συνδικαλιστική Επιτροπή για την Εκπαίδευση) αποκαλύπτει τη συνέχιση της «κληρονομιάς» που άφησαν τα προγράμματα λιτότητας που εφαρμόστηκαν στην εκπαίδευση με αφορμή την οικονομική κρίση, τα οποία όπως αναφέρουν οι συντάκτες της έκθεσης, συνεχίζουν να σπέρνουν τον όλεθρο στα ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά συστήματα, στις συνθήκες εργασίας των εκπαιδευτικών και στις συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Η ETUCE στην έκθεση που δημοσίευσε στις 21 Απριλίου δημοσιεύει στοιχεία από δύο έρευνες με θέμα “την τρέχουσα κατάσταση της χρηματοδότησης της εκπαίδευσης, των εργασιακών συνθηκών

των εκπαιδευτικών τις δράσεις των συνδικάτων, τον κοινωνικό διάλογο και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις” στην κεντρική και ανατολική Ευρώπη και σε χώρες της Δ. Ευρώπης .

“Οι τάσεις είναι το ίδιο ανησυχητικές αν και στην ανατολική Ευρώπη τα πράγματα για την εκπαίδευση είναι ακόμη χειρότερα,” τόνισε στην παρουσίαση της έκθεσης ο διευθυντής της ETUCE, Martin Rømer. “Σε αρκετές χώρες το εύρος των θεμάτων προς διαπραγμάτευση στένεψε την στιγμή μάλιστα που θα έπρεπε να διευρυνθεί για να αντιμετωπίσει τις νέες προκλήσεις που δέχονται τα εκπαιδευτικά συστήματα”

Και οι δύο έρευνες αποκαλύπτουν κυρίως ότι:

Ο αντίκτυπος των προγραμμάτων

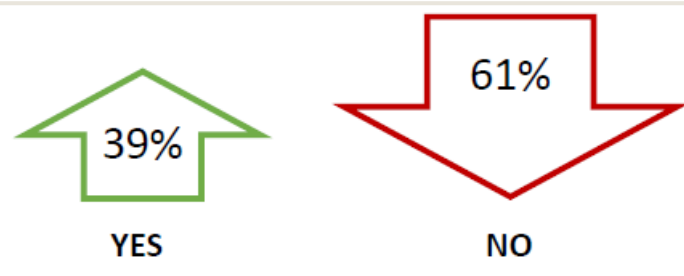
λιτότητας, στο μεγαλύτερο μέρος του δεν έχει λήξει, και οι προϋπολογισμοί της εκπαίδευσης συνεχίζουν να τελούν υπό πίεση. Οι επιπτώσεις στους μισθούς και στις συνθήκες εργασίας συνεχίζουν να είναι οι ίδιες, ενώ επηρεάζουν και την διαθεσιμότητα ποιοτικών προγραμμάτων εκπαίδευσης και επαγγελματικής εξέλιξης .

Οι μεταρρυθμίσεις που εφαρμόστηκαν σχεδόν παντού στην Ευρώπη ήταν

την εκπαιδευτική και σχολική κοινότητα συνολικά, λαμβάνονται εκτός των επίσημων διαδικασιών διαπραγμάτευσης με τους κοινωνικούς εταίρους, ιδιαίτερα σε ότι αφορά στις μεταρρυθμίσεις.

Επιπλέον όλα τα στοιχεία που προκύπτουν από τις 2 έρευνες κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου για τις αυξανόμενες πιέσεις που δέχεται η εκπαίδευση από νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις και πρακτικές της οικονομίας της ελεύθερης αγοράς. Τα στοιχεία αποτελούν χρήσιμο εργαλείο ανατροφοδότησης των ευρωπαϊκών συνδικαλιστικών ενώσεων των εκπαιδευτικών στην στρατηγική τους απάντηση ενάντια στην εμπορευματοποίηση και την ιδιωτικοποίηση .

Στις μεταρρυθμίσεις που έγιναν ζητήθηκε η γνώμη των κοινωνικών εταίρων; (οι απαντήσεις των συνδικαλιστών εκπαιδευτικών από τις χώρες της Δ. Ευρώπης στην έρευνα της ETUCE)

άμεσα συνδεδεμένες με μειώσεις στη χρηματοδότηση και ανοίγουν δρόμους προς την ιδιωτικοποίηση.

Στην κεντρική Ευρώπη αυξήθηκαν τα ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, ιδιαίτερα στην προσχολική και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, στη Δυτική Ευρώπη αυξήθηκαν τα επιχορηγούμενα σχολεία (με δημόσια χρηματοδότηση) .

Οι διεθνείς εταιρίες συμβούλων και πολυεθνικές στην εκπαίδευση που επηρεάζουν την εκπαιδευτική πολιτική και την προμήθεια εξοπλισμού και εκπαιδευτικών προϊόντων είναι πλέον παρούσες στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες.

Σε σχέση με τον κοινωνικό διάλογο διατυπώνονται ανησυχίες ότι οι σημαντικές αποφάσεις που αφορούν

Κατεβάστε την έκθεση για την κεντρική και ανατολική Ευρώπη, [εδώ](#).

Κατεβάστε την έκθεση για τη δυτική Ευρώπη, [εδώ](#).

Στις έρευνες ανταποκρίθηκαν με τη συμμετοχή τους σχεδόν όλα τα συνδικάτα εκπαιδευτικών από όλη την Ευρώπη - 65 μέλη της ETUCE, και εκπρόσωποι από 39 χώρες .

Τοπική Αυτοδιοίκηση και Μετανάστευση : επιπτώσεις στην εργασία (PSI RU)

Στοιχεία από την έκθεση της ερευνητικής μονάδας της Διεθνούς Δημόσιας Υπηρεσίας, με τίτλο “Μετανάστευση & Τοπικές Αρχές: επιπτώσεις στην εργασία”

Στη νέα έκθεση της PSI-RU στόχος είναι η ανάδειξη των νέων δεδομένων που δημιουργούν τα μεταναστευτικά και κύματα προς την Ευρώπη για τις δημόσιες υπηρεσίες γενικά και ειδικότερα για εκείνες που παρέχονται άμεσα κατά την είσοδο τους ενώ επιπλέον εξετάζονται οι προοπτικές και δυνατότητες που παρουσιάζονται από την είσοδο νέου δυναμικού στην αγορά εργασίας στην εκάστοτε κοινότητα .

Η τρέχουσα κατάσταση στην ΕΕ αναφορικά με τις πολιτικές μετανάστευσης:

Σήμερα οι πολιτικές μετανάστευσης στην χώρας τις ΕΕ παρουσιάζουν μεγάλο κατακερματισμό και απόκλιση από τους στόχους που θέτει η στρατηγική "Ευρώπη 2020" η οποία αναγνωρίζει τη σημασία της μετανάστευσης στην αντιμετώπιση των ελλείψεων σε εργατικό δυναμικό. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, μέχρι το 2020, οι ανάγκες εισόδου εργατικού δυναμικού στην Ευρώπη θα φτάσουν τα 66 εκατομμύρια. Ήδη η Γερμανία έχει ελλείψεις σε νέο εργατικό δυναμικό 2.4 εκατομμύρια. Άλλες χώρες, όπως η Γαλλία, η Ιταλία και η ΜΒ θα αντιμετωπίσουν το πρόβλημα πιο έντονα μετά το 2020. Παράλληλα η ανάγκη για μεγαλύτερη κάλυψη των δικαιωμάτων, ατομικών και κοινωνικών των μεταναστών αποτελεί καίριο σημείο αντιθέσεων μεταξύ των χωρών μελών . Από το 2014 η Επιτροπή έχει την ευθύνη πολιτικών που αφορούν την τη νόμιμη και παράνομη μετανάστευση, τα σύνορα, τις άδειες εισόδου, και την υιοθέτηση ενός κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου και μετανάστευσης (Common European Asylum System).

Συγχρόνως και παρά την εμφανή μεγαλύτερη ανάληψη της ευθύνης των πολιτικών μετανάστευσης σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, οι πολιτικές πιέσεις σε επίπεδο κρατών μελών προς χάραξη εθνικών πολιτικών και λύσεων στο μεταναστευτικό, εντείνονται. Από το 2015

όπου η πολιτική πίεση οξύνθηκε ως αποτέλεσμα της αύξησης των μεταναστευτικών ρευμάτων προς την Ευρώπη φάνηκε ότι η ΕΕ δεν ήταν σε θέση να ανταποκριθεί σε αυτή την κρίση με συντονισμένο τρόπο με αποτέλεσμα τα κράτη μέλη να αναπτύσσουν τις δικές τους μεταναστευτικές πολιτικές και κάποια από αυτά να αποχωρούν, ανεπίσημα, από τη συνθήκη Σένγκεν. Αυτό δημιουργεί νέες πιέσεις στις δημόσιες αρχές σε κεντρικό, περιφερειακό και

τοπικό επίπεδο, ιδιαίτερα στις περιοχές που έχουν το μεγαλύτερο αριθμό των παράτυπων διελεύσεων συνόρων.

Ο ρόλος των Τοπικών Αρχών στη διαχείριση της μετανάστευσης - Πολιτικές και Πρακτικές:

Οι τοπικές αρχές λόγω του ενισχυμένου ρόλου που έχουν για την κοινωνική και κοινοτική συνοχή φέρουν ιδιαίτερη ευθύνη για τη διευκόλυνση και εφαρμογή των πολιτικών ενσωμάτωσης των νέων πληθυσμών .

Επιπλέον οι τοπικές αρχές έχουν στρατηγικά και πρακτικά πλεονεκτήματα συγκριτικά με τις εθνικές κεντρικές διοικήσεις, τα οποία περιλαμβάνουν από την δυνατότητα άμεσης μετακίνησης ομάδων και όχι μόνο ατόμων, την αμεσότερη συνεργασία με οργανώσεις όπως συνδικάτα, ενώσεις εργοδοτών, εκκλησία κλπ. Όλες αυτές οι ομάδες μπορούν να ενεργοποιηθούν αποτελεσματικότερα σε τοπικό επίπεδο. Σε κάποιες χώρες οι τοπικές αρχές

μπορούν να παρεμβαίνουν στη διαμόρφωση πολιτικών στέγασης, σε κοινωνικές πολιτικές, στην υγεία και την εκπαίδευση. Μπορούν να συνεισφέρουν στην εκπαίδευση με στόχο την ενσωμάτωση στην αγορά εργασίας και στην κατάρτιση μέσω προγραμμάτων γλωσσομάθειας και εξοικείωσης των νεοεισερχόμενων πληθυσμών με την ιδιότητα του πολίτη. Η ορθή κατεύθυνση πολιτικής εφαρμογής για την ενσωμάτωση θα ήταν οι εθνικές αρχές να θέτουν το πλαίσιο των πολιτικών ένταξης αλλά να αφήνουν ελεύθερο πεδίο εφαρμογής στις τοπικές αρχές. Παρόλα αυτά η τάση που παρατηρείται σήμερα στην Ευρώπη είναι η αντίθετη.

Οι δημοτικές ή οι περιφερειακές αρχές σπάνια έχουν την αποκλειστική ευθύνη για τη χάραξη πολιτικών μετανάστευσης γεγονός που ειδικά σήμερα δυσχεραίνει το ρόλο τους στη διαχείριση της προσφυγικής κρίσης.

Ωστόσο, υπάρχουν παραδείγματα ευρωπαϊκών δήμων οι οποίοι έχουν αρχίσει να διαμορφώνουν τις δικές τους στρατηγικές τοπικής ένταξης μεταναστών και ενσωμάτωσης τους, είτε ως μέρος μιας διαδικασίας εφαρμογής των εθνικών πολιτικών ή ως απάντηση στην απουσία τέτοιων πολιτικών σε επίπεδο κεντρικής κυβέρνησης.

Οι δράσεις ενσωμάτωσης των νέων πληθυσμών στις οποίες οι τοπικές αρχές μπορούν να έχουν σημαντικό ρόλο, όπως έχει διαπιστωθεί είναι:

- τα προγράμματα γλωσσομάθειας και κατάρτισης στην ιδιότητα του πολίτη, η εκπαίδευση και η δια βίου μάθηση, η προώθηση εγχειρημάτων διαπολιτισμικής και κοινωνικής συνοχής.

- η ενσωμάτωση στην τοπική αγορά εργασίας και η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας.

Κατεβάστε ολόκληρη την έκθεση [εδώ](#)

Το σχέδιο της Κυβέρνησης για την Κοινωνική Ασφάλιση και οι θέσεις της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

(Από την Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.)

Ένα από τα βασικά στοιχεία του νέου Ασφαλιστικού που παρουσίασε πρόσφατα και προωθεί για ψήφιση η Κυβέρνηση ΣΥ.ΡΙΖ.Α – ΑΝ.ΕΛ., είναι ότι θίγει τους πάντες: τους σημερινούς ασφαλισμένους, αυτούς που τώρα ετοιμάζονται να βγουν στη σύνταξη, αλλά και όλους τους σημερινούς συνταξιούχους. Τσακίζει ιδιαίτερα τη νέα γενιά, η οποία εξαιτίας των ελαστικών μορφών απασχόλησης και των δραματικά μειωμένων αποδοχών είναι αμφίβολο αν και πότε θα πάρει σύνταξη.

Βασικό στοιχείο είναι η βίαιη, άμεση κατάργηση του μεταβατικού χαρακτήρα εφαρμογής σε βάθος 35 ετίας του Ν. 3863 / 2010 (Λοβέρδου – Κουτρουμάνη).

Παρατήρηση: Ο Νόμος 4336/2015 (τρίτο μνημόνιο) αναφέρεται στην άμεση εφαρμογή του Ν3863/2010 ως έχει, χωρίς, δηλαδή, την μεταβατική περίοδο για την πλήρη εφαρμογή του (υπάρχει σωρεία υπουργικών αποφάσεων και εγκυκλίων το τελευταίο τρίμηνο που αφορούν σ' αυτή την εφαρμογή και θα είναι πλέον άχρηστες). Εκτός όμως από το «μεταρρυθμιστικό ζήτημα» της Κυβέρνησης είναι ο προεκλογικός εμπαιγμός για τα δήθεν ισοδύναμα και οι υπόλοιπες νέες δεσμεύσεις του μνημονίου που πρέπει να ενσωματωθούν οι οποίες οδηγούν στην επίσπευση της εφαρμογής του.

Ο Νόμος αυτός, έρχεται να προστεθεί στους προηγούμενους αντιασφαλιστικούς νόμους, στην αύξηση των ορίων ηλικίας στα 67 χρόνια ή στα 62 με 40 χρόνια εργασίας, στην αύξηση των εισφορών για την περίθαλψη στους ήδη συνταξιούχους καθώς και στις περικοπές για τις δαπάνες για συντάξεις κατά 1,8 δις από τον προϋπολογισμό. Πρόκειται για μια συνολική αντεργατική – αντιασφαλιστική αναδιάρθρωση, όχι απλά για κάποια νέα μέτρα που προστίθενται στα προηγούμενα, που διαλύει ότι έμεινε όρθιο από το Δημόσιο αλληλέγγυο ασφαλιστικό σύστημα, μετατρέποντάς το σε ανταποδοτικό με κατεύθυνση να γίνει πλήρως κεφαλοποιητικό.

Για όλες τις κατηγορίες ασφαλισμένων και συνταξιούχων, σημερινών και μελλοντικών, θεσπίζονται ενιαίοι κανόνες, προσαρμοσμένοι στους δημοσιονομικούς στόχους της Κυβέρνησης, γεγονός που σημαίνει μειώσεις σε παροχές και

συντάξεις για όλους, δηλαδή ενοποίηση και εξίσωση στη φτώχεια και στην εξαθλίωση. **Οι ενιαίοι κανόνες επιτυγχάνονται τόσο με τον επανυπολογισμό των συντάξεων που ήδη αποδίδονται, όσο και με την παραπέρα ενοποίηση των Ταμείων σε ένα υπερ-Ταμείο, με την επωνυμία Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (ΕΦΚΑ).**

Είναι, επίσης, βέβαιο ότι το νομοθέτημα που θα φτάσει τελικά στη Βουλή, θα είναι ακόμα χειρότερο από την πρόταση της Κυβέρνησης, καθώς μεσολαβεί η διαπραγμάτευση με την Τρόικα. Ταυτόχρονα τα μέτρα που θα περιλαμβάνει το νέο ασφαλιστικό δεν θα εξαντληθούν με τη ψήφισή του, αλλά θα παίρνονται και νέα μέτρα, εάν απαιτείται από τους δημοσιονομικούς στόχους.

Για αυτό, παραμένουν ανοιχτές κρίσιμες παράμετροι του νέου συστήματος, όπως το αν τελικά η «εθνική σύνταξη» θα δίνεται με εισοδηματικά (ή και άλλα) κριτήρια, αν θα υπάρξει αύξηση των αναγκών ημερών ασφάλισης από τις 4.500 στις 6.000, για την κατώτερη σύνταξη, αν και από πού θα προέλθουν τα επιπλέον έσοδα για το σύστημα της Ασφάλισης, αν θα καταληχθεί η αύξηση της εργοδοτικής εισφοράς για τις επικουρικές και αν όχι, από πού θα βρεθούν τα προϋπολογιζόμενα κονδύλια. Οι δανειστές έχουν ήδη καταθέσει την ένστασή τους για τη διατήρηση του θεσμού του εφάπαξ.

Με το σχέδιο που παρουσίασε η Κυβέρνηση αλλάζει προς το χειρότερο τον αντιασφαλιστικό Νόμο 3863/2010 (Λοβέρδου – Κουτρουμάνη), με τον οποίο για πρώτη φορά η σύνταξη «έσπασε» στα δύο: ένα τμήμα της καταβάλλεται υπό προϋποθέσεις από τον κρατικό προϋπολογισμό και το άλλο προκύπτει αναλογικά προς τα χρόνια ασφάλισης και το μισθό του ασφαλισμένου.

Το άθροισμα αυτών των δύο τμημάτων, που στο σχέδιο της Κυβέρνησης ονομάζονται «εθνική» και «ανταποδοτική» σύνταξη, είναι η κύρια σύνταξη και πάνω εκεί προστίθεται η επικουρική. Η εθνική σύνταξη ορίζεται από την Κυβέρνηση στα 384 ευρώ.

Διαβάστε ολόκληρη την παρέμβαση της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ για τον νέο τρόπο υπολογισμού των συντάξεων με παραδείγματα, [εδώ](#)

